

SENTENTIA LATA

P E R

ADMODVM REVERENDVM DOMINVM HYACINTHVM de Amaya Presbyterum S.T.D. Archidiaconum Maiorem Ecclesie Cathedralis Segobricee Iudicē, & Commissariū Apostolicū Em. D. Hisp. Nūcij Apostolici.
DE VOTO, ET CONSILIO

9

DOCTORIS IOANNIS BAPTISTÆ YVANEZ PRESBYTERI prædictæ Ecclesie Canonici Doctoralis, Assessoris assumpti.
IN CAUSA

VINDICATIONIS IRREVERENTIÆ, ET INIURIÆ illatæ AVGVSTISSIMO EVCHARISTIÆ SACRAMENTO in Ecclesia Monasterij Monialium de la Zaydia nuncupari.

P R O

Fisci Ecclesiastici Procuratore,

CONTRA

Fratrem Petrum Salla Presbyterum, Fr. Michaelem Calbèr, & Fr. Mdozum Gil, Ordinis Cisterciensis.

1001
5
✠
XPS.

VI A commiffione ab Eminentiffimo Domino Vitaliano Vicecomite Borromeo, S. R. Ecclefiæ Presbytero Cardinale, Sanctiffimi Domini noſtri Domini Clementis Divina providetia Papæ IX. eiuſdemque Sedis in his Hiſpaniarum Regnis, cū poteſtate Legati à latere, Nūtio, Iuriūque Cameræ Apoſtolicæ Col-lectore generali, Nobis directæ, & trāſmiſſa, litteris ab eodem expeditis Matriti, Toletan. Diœceſis, ſub die vigefima octava Menſis Maij proximè elapſi, commiſſum, & mandatum extitit: quatenus præfatis litteris viſis, atque receptis, & poſtquam illarum vigore fuerimus requiſiti, Nos informaremus ſuper excelsibus, delictis, & ſcandalis in maximum dedecus, ſeu ludibrium Sanctiffimi Euchariſtiæ Sacramenti, & Populi ſcandalum à nonnullis perpetratis, & commiſſis in die Aſcenſionis Domini in Eccleſia Monafterij Monialium de la *Zaydia* nuncupati, huius Civitatis Valentiz, Ordinis Ciſterciensis, cūm Frater Franciſcus Monreal earundem Monialium Confeſſarius in illa comprehendi tentaretur, ut latius eidem Domino Nuntio, piis admodum, ac iuſtis inſtantiis exponi fecit Sereniſſima, ac Potentiſſima Hiſpaniarum Regina Catholica: quibus prænomiſſus Dominus Nuntius inclinatus; & exceſſus, ac delicta huiuſmodi minimè impunita remanere, Populiſque ſcandalo conſulere cupiens, prædictam Commiſſionē Nobis directam exequi madavit, contra omnes quos culpabiles, & de Iure punibiles, præfato Domino Nuntio, & Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectos compererimus, adverſus eoſdem per opportuna Iuris, & facti remedia, etiam ulque ad Sententiam diffinitivam, & illius executionem incluſivè procedendo, & procedi mandando, prout in præfatis litteris fuſius continetur: & huiuſmodi mandatis, ac iuſſionibus obtemperantes, earundemque litterarum Nobis pro parte Fiſci Regij Procuratoris præſentatarum, & à Nobis grato animo, & ea qua decuit reverentia re-

A

cepta-

ceptarum formam ; & tenorem insequentem, informativum Processum super eisdem excessibus, delictis, & scandalis confici, ac fabricari mandavimus; & ex contentis in eodem Doctor Iosephus Iacobus Zaragoça Presbyter, Rector Parochialis Ecclesie Loci de Meliana, presentis causae Promotor, ac Procurator Fiscalis, libello ab eo oblato die vigesima octava Mensis Iunii proximè præteriti, Nobis expoluit: quòd prædicta die Ascensionis Domini, hora quasi decima ante Meridiem, Frater Petrus Salla Presbyter, Monachus Cisterciensis, Frater Michael Calbè, & Frater Isidorus Gil, eiusdem Ordinis Religiosi Conversi, Regiis Ministris, & aliis personis sociati, introgressi fuerunt in prædictam Ecclesiam; præfati videlicet Conversi, palliis brevioribus, eisdemque in humeros, seu brachia revolutis induti, capitibus pileo coopertis, & singuli singula tormenta ignea brevioris mensuræ, vulgo, *Caravinas*, manibus gestantes, eo tempore, & hora, qua prædictus Frater Franciscus Monreal existens in Capella Sancti Bernardi intra dictam Ecclesiam consistente, ubi ad Sacram Eucharistiam ministrandam Sacra Vascula ipsam continentia asservantur, & Sacris indumentis, ut moris est, amictus, Eucharistiam ipsam aliquibus Monialibus prædicti Monasterij ministrabat, eo apparatu, & ornatu, quo solet in dicta Capella ministrari, duobus videlicet cereis accensis super Altari prædictæ Capellæ, & aliis duobus ad crates ferreas serico tunc temporis pro more ornatas, per quas Sacra Synaxis Monialibus prædicti Monasterij lumenda porrigitur; quem sic, ut præfertur, existentem, & in eo temporis articulo, quo prædictæ functioni finem imponebat, manibusque tenentem Pyxidem, seu Vasculum Hostiis Consecratis ferè refertum, clausum iam tunc suo cooperculo palliolo quodam circumornato, prædicti Religiosi Conversi, impetu facto cum strepitu, irreverenter, & cum scandalo, aggressi fuerunt, dirigentes prædicta tormenta ignea, aut sclopeta in dictum Fratrem Franciscum Monreal, eo situ, & habitu corporis ibidem stantem, ut quilibet in dictam Ecclesiam per quodcumque eiusdem ostium introgressus, accedendo ad dictam Capellam, non posset eundem non videre, simulque prædictum

3

dictum Vasculum quod in manibus gerebat: Et proprius accedens præmemoratus Frater Michael Calbèt ad prædictum Fratrem Monreal, eidem prædicto sclopeto, quod gerebat in manibus, ictum inflixit in humero sinistro, qui adeo gravis exitit, ut præfatus Frater Monreal, toto corpore contremisceret, & cooperculum prædictæ Pyxididis, simul cum palliolo quo erat circumindutum in solum deciderit; & nisi statim ictu inflicto ad præfatum Fratrem Monreal fulciendum, & sustentandum accurrissent Frater Isidorus Pannach Presbyter Carmelita, & Frater Didacus del Olmo, etiam Presbyter Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede professor, qui ibi casu præsentis aderant, ipsum Sacrum Vasculum Hostias consecratis continens in solum corruisset: & cum prædicti Religiosi Carmelita, & de Mercede adeo detestabile facinus, & sacrilegam in Presbyterum manuum iniectioem obiurgaret, prænominatus Frater Michael Calbèt erexit silicem prædicti sclopeti, quasi illud ad dispendium proximè parando, atque id ipsum sic proximè paratum direxit, & intendit versus dictum Fratrem Didacum del Olmo, qui corpus ab imminente periculo submovendo incidit in lampadem quæ in dicta Capella coram Augustissimo Sacramento ibi asservato ardebat, effusioque oleo quo alebatur, cinctum, & respersum fuit indumentum lineum, sive Rochettum quo indutus erat prædictus Frater Mõreal, & simili resperfusionis periculo prædictæ Hostiæ consecratæ exponerentur, nisi manu dicti Fratris Monreal prædictum Vasculum coopertum fuisset: iterumque memoratum sclopetum præfatus Frater Calbèt contorquendo, seu contorquendo, alium etiam ictum prædicto Fratri Isidoro Pannach in dorso intulit, & tunc ad Altare prædictæ Capellæ proprius accedente, & super eiusdem gradum ascendente prædicto Fratre Monreal, educenteque ex prædicto Vasculo unam ex Hostiis consecratis in eodem contentis, & eam ad populum converso ostendente, ut inuales ab aggressione abstinere, accessit ad prædictam Capellam prænominatus Frater Petrus Salla, qui capiendi dictum Fratrem Monreal potestatem se habere dicens ad ipsius genua

manus applicuit, quem cum ibi vidisset prædictus Frater Pannach, & rememorans præfatum a sulum, atque irreverentiam quæ in Sanctissimum Sacramentum committebatur, admonuit prædictum Fratrem Salla, ut Christum sub Sacramento existentem revereretur, & neququam permetteret ita irreverenter, & cum tanto dedecore tractari; quo audito prædictus Frater Salla in hæc temeraria, malè sonantia, & scandalosa quæ sequuntur verba prorupit: *De ahont consta que estiga Sacramentat?* Et sermonem prosequendo cum dicto Fratre Monreal, his iterum verbis irreverentibus locutus est. *Deixe aixo, que esta vegada no te remei.* Hæc autem ludibria, dedecora, & irreverentias spectantibus Monialibus prædicti Monasterij, quæ aderant iuxta dictas crates ferreas dictæ Capellæ, & in aliis locis superioribus prædictæ Ecclesiæ, cratibus etiam circumcinctis, & in eiusdem Ecclesiæ corpus prominentibus, vocemque eisdem Monialibus extollentibus, præfataque ludibria, atque impudentias exprobrantibus, prædicti Fratres Conversi in diversa loca dictæ Ecclesiæ ubi prædictæ Moniales aderant, prædicta tormenta ignea, sive sclopeta, quasi ea displosuri, intendebant: præterea sic, ut prædictum est, stante memorato Fratre Monreal, oculos in eum intendens sæpè dictus Frater Calbèt, irridendo, & diversis gesticulationibus subsannando, linguam exerendo, manum agitando, & ventilando, eiusdem pollice iugulum comprimente, inconditisque vocibus loquendo, nequaquam tunc evadere posse prænominatum Fratrem Monreal, irrisoriè nimis iactitabat. Deinde cum prædictus Frater Salla secessisset ex dicta Capella Sancti Bernardi ubi aderat, ut prædictum est, dictus Frater Monreal in aliam Capellam Beatæ Mariæ de Fide, quæ est è regione dictæ Capellæ Sancti Bernardi, mandavit prædictis Religiosis Conversis, ut iterum aggredientes prædictum Fratrem Monreal, si cut prædictum est, stantem, ad se captum adducerent simul cum prædicto Sacro Vasculo Hostias consecratas continente, se eisdem sumpturum dicendo; qui iam se illuc conferentes à quibusdam impediti fuere, verus quos etiam prædicta sclopeta intenderunt nihil reverentes

tes

5.

tes tanti Sacramenti conspectum, quo sic adorationi, ut præfatum est, exposito per spatium unius horæ cū dimidia, ad eum se impudenter, irreverenter, ac scandalosè gesserunt hinc inde per prædictam Ecclesiam teætis capitibus discurrendo, ut universim prædicto Monasterio, præsentī Civitatī, & Regno gravissimum scandalum subortum fuerit; hæc omnia intuentē, & permittente prædicto Fratre Salla, qui ad prædictū Fratrem Monreal apprehendendum se facultatem habere assertebat, & eidem prædictum Sacræ Eucharistiæ Vasculum sic tenenti capiendū insistebat; cū tamen id sibi suadere debuerit nullatenus in simili casu suam assertam commisionem exequi posse. Ex quibus sic deductis, & latius in præfato libello expositis, præfatus Promotor Fiscalis præmemoratos Fratres Petrum Salla Presbyterum, Michaëlem Calbèt, & Isidorum Gil criminaliter denuntians, & accusans puniendos fore, & esse petendo conclusit iuxta prædictorum excessuum, & delictorum qualitates, prout, & quatenus ex prædicto informativo Processu apparere dignoscuntur. Et quia ex prædicto facto cum suis qualitatibus prænarato, & sufficientibus probationibus instructo; tam in prædicto informativo Processu, quàm deinceps in contumaciali adversus dictos Religiosos per Edictū, & aliàs citatos fabricato, ex quibus prædicti Filii Procuratoris intentio, adiuncta etiam prædictorum citatorum contumacia, satis remanet iustificata, diversæ oriuntur delictorum species, quibus suas sigillatim pœnas respondere iuri, ac rationi valde consonum est; considerare, atque attendere in primis oportet, prædictum Fratrem Michaëlem Calbèt multipliciter sacrilegij crimen perpetrasse, cū ex personis offensis, loco, tempore, atque aliis circumstantiis sacra violaverit: iniectio quippè violentæ manus in prædictum Fratrem Monreal Presbyterum in præfata Capella existentem, tum ratione personæ, tum ratione loci, sacrilegij reatus nōcitur manifestus, tantò execrabilior, & detestabilior, quò devotiori obsequio eius persona Augustissimæ Eucharistiæ Vasculum manu tenens suspicienda, ac reverentius tractanda veniebat. Quæ ratio inest, & alia sacrilegij species; quia cū ad

Sacerdotem Eucharistiæ Vasculum deferentem confugientes Ecclesiastica gaudeant immunitate, qua etiam potiori iure gaudere debet & ipse qui eam defert, si attentetur deferentis Sacerdotis apprehensio, violata videtur immunitas, sicut & attentatione sola violatur, cum quis in loco sacro existentem extrahere attentat, quo casu præterquam quod crimen læsæ Maiestatis committitur, & infamiz nota ex sacrilegij crimine proveniens contrahitur, per Apostolicas Constitutiones denudè editas extrahere attentans excommunicationis læsæ sententiæ vinculo, & aliis pœnis innodatur. Et ubi similis Iuris æquiparatio adeò probabili fundamento suffulta non admitteretur, nemo est qui iure possit ambigere detestabilem, & omnimodo execrabilem irreverentiam committi, cum quis Sacerdotem Sacris Vestibus indutum Augustissimamque Eucharistiam manibus gestantem, & in actu administrationis, & dispensationis eiusdem occupatum capere, seu comprehendere attentat; cum eo casu Sacerdos ex supremi Cælo:um Regis Maiestate, cui in tali ministerio sibi admodum grato deservit, quasi Regio diplomate in Principis assertus potestatem, omnimoda gaudere debeat libertate. Nec parum crescit iniuria, & irreverentia prædicta si tempus spectetur, ipsa videlicet festiva dies Ascensionis Domini in qua eiusdem triumphalis in Cœlos colitur exaltatio, ad cuius solemniorum celebritatem, pluribus in locis adhibetur Sacramentalis Christi præsentiz manifestatio speciali cultu, & obsequio celebranda. Quibus omnibus accedit, quòd prædicta ictus inflicto, sive percussio æquiparanda venit crimini læsæ Maiestatis, imò & ipsa est crimen læsæ Maiestatis Divinæ: si enim tale crimen committit qui lateri Regis temporalis, ac terreni assidentes, seu assistentes percutit, quanto magis qui Regem ipsum cælestem, & æternum suis manibus gestantem, eique in ministerio dispensationis sui corporis adeò sibi accepto actu deservientem, & armorum terrore afficit, & percutiendo contrectat; cum etiam, seclusa prædicta percussione, sola metus, & terroris incursio adeò gravis, qualis fuit directio, & intentio sclopeti brevioris mensuræ adversus prædictum Fratrem

trem Monreal Sacra Myſteria ſuis manibus deferentem, atrox iniuria exiſtimari debeat, tum ob nimiam impudentiam, & inſolentiam talia attentantis, tum etiam ob periculum quod ſimilis attentatio minatur; cùm accidere facile poſſit, ut Sacerdos metu expaveſcens, vel terrore percuſſus in ſolum Hoſtias Vaſculo incluſas diſperſurus concidat. Quod periculum nimis excrevit in prædicto calu; quippè non ſolum metus illatus fuit, & terror incuſſus; ſed etiam gravis ſecuta percufio præfato ſclopeto facta. Nec his contentus prædictus Frater Michaël Calbèt, crimina criminibus cumulando, in prædictum Fratrem Didacum del Olmo præfatum ſclopetum direxit, cuius ſilicem quaſi ſe ad diſplodendum parando contra eundem crexerat, in quo ſimilem ex metus, & terroris incuſſione reſultantem reatum contraxit tãtò reprehensibiliorem, & animadverſione digniorem, quantò maior arguitur eiſdè Fratris Calbèt perſicacia, qui cū obiurgatus à dicto Fratre Didaco del Olmo, quòd tãtū faciūſ admilſiſſet dictū Fratrem Mōreal percutiēdo, & ita ſeſe inſolenter gerendo; ubi admonitus reſpiciſcere debuilſſet, obiurganti prædictū incuſſit terrorē, & prædictū Fratrem Pannach itidem eodē ſclopeto in dorſo percuſſit, ex quo, & ſe ipſum novo excommunicationis mucrone vulneravit. Quæ omnia, & ſingula, quamvis ex ſe gravia ſint, perſonarum iniuriis affectarum qualitate penſata, multò graviora redduntur, & ex loci ſacri, in quo admiſſa ſunt, circumſtantia, & quod maximum eſt, quia coram Maximo, & Auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento patrata fuerint. His accedunt etiam repetita attentatio inſationis, & irruptionis in prædictum Fratrem Monreal prædictam Hoſtiam manifeſtam, & adorationi expoſitam in manu habentem; metus, & terror non ſemel incuſſus prædictis Monialibus in dictis locis exiſtentibus in eas prædictum ſclopetum intendendo; diſcurſatio per Eccleſiam recto capite in conſpectu tanti Sacramenti; & ipſa prohibitorum armorum delatio, qualia ſunt prædicta ſclopeta brevioris menſuræ, quæ ex ſe ſola venit acriter punienda; nam ſi, & ubi de poteſtate quam prædictus Sàlla ad capiendum prædic-

dictum Monreal habere se assererat, aut factò ipso suppose-
 bat, constitisset, non erat ipsi integrum familia uti armata, ne-
 que prædictis Religiosis ipsum comitantibus armorum ma-
 ximè prohibitorum delationem indulgere, quippè de tali fa-
 cultate illam indulgendi minimè contat, nec ea præsumi de-
 bet; cum sibi ad prædictum effectum abundè superesset Bra-
 chij Secularis auxilium invocasse. Iam verò quoad præme-
 moratum Fratrem Isidorum Gil attendenda, & animadver-
 tenda venit ex eadem ratione eorundem prohibitorum ar-
 morū delatio, metus, ac terroris incussio eadem arma in di-
 versos collimando, & intendendo, æqualis irreverentia in eo
 quòd tecto capite per dictum Ecclesiam incesserit, nec dispar
 delictum in attentando irruptionem in dictum Fratrem Mò-
 real, & ad eundem effectum prædictum Fratrem Calbèt, af-
 sociando, & sele cum eodem coniungendo; ex quibus quam-
 vis non ita, & eodem modo quo prædictus Frater Calbet de-
 liquisse probetur, cum ille in præmemoratis percussionibus
 ab eo factis excessisse dignoscatur: in eas tamen non ita influ-
 xisse dicendum est prædictum Fratrem Gil, ut omnino præ-
 dicti excessus particeps effectus fuerit; licèt enim abstinere de-
 buerit ab invasione, & irruptione in ipsum Fratrem Mon-
 real, prædictum Sacræ Eucharistiæ Vasculum manibus tenen-
 tem, faciendâ; non tamen prædictis percussionibus, & ictibus
 à prædicto Fratre Calbet inflatis, nec terrori supramemo-
 rato ab eodem incusso opem, & auxilium proxime tulisse cõ-
 vincitur, cum sine prædictis percussionibus, & incusso terro-
 re in quibus excessisse manifeste deprehenditur, ad capturam,
 & apprehensionem prædicti Fratris Monreal, ubi sic stan-
 tem apprehendere fas esset, procedere potuisset. Quamvis ta-
 men in reiterata posterioris aggressions attentatione pari
 delicti reatu cum prædicto Fratre Calbèt constrictus cen-
 seatur, eo quòd ambo ad dictum, seu iusionem prædicti Fra-
 tris Salla ex prædicta Capella B. Mariz de Fide, ubi aderant,
 in simul iter arripuerint ad dictâ Capellam S. Bernardi, ubi
 aderat prædictus Frater Monreal dictâ Hostiam consecratâ
 adorationi expositâ tenens, eundè, cū eorudè armorū strepitu
 appre-

9

apprehensuri. Ob quæ, mitiùs tamen, prout infra, venit puniendus. Ex eadem autem iteratione attentationis capturæ, & apprehensionis, quam prædictis Religiosis Conversis prædictus Frater Salla exequendâ indixit, venit in eo eadē delicti perpetratio consideranda, quæ in dicta attentatione apprehensionis suis qualitatibus, & circumstâtiis supramemoratis sociata, attendi debet, cū ex mādato suo mandans, sicut & mandatarius teneatur. Quoad primam verò apprehensionis prædicti Fratris Monreal attentationem, quæ ad proximiorē actum modo, & forma supradictis devēnit, licet præsumendum sit, quòd eam exequi tentaverint prædicti Conversi de mandato dicti Fratris Salla, cū ipse ex loco dictæ Capellæ Beatæ Mariæ de Fide, in quo aderat, maximè ibidem simul cum dictis Conversis ante aggressiōem parumper commoratus cernere facile posset prædictum Fratrem Monreal Sacris indutum Vestibus, & prædictum Vasculum manibus tenentem in dicta Capella Sancti Bernardi existentem, quæ est è converso, seu, è regione, ut prædictum est, quo sic stante, propter scandalum quod verosimiliter vereri debuerat aliter procedere tenebatur: in eo tamen, in quo mandatarius, videlicet prædictus Frater Calbèt, excessisse noscitur, non est omnino dicendus eiusdem particeps delicti, quamvis nec plene, obfistentibus sibi gestis, & actionibus subiecutis, excusationem possit obtendere: cū enim verosimile sit conscientium ipsum extitisse prædicti excessus in præfatis percussioibus, & terrore incusso commissis, quas videre potuit, etiam si non ira subito ad præfatum excessum impediendum accurrere valeret; eo tamen commisso, prædictum Fratrem Calbèt acriter obiurgare tenebatur, nec ampliùs eius opera uti; immò & eundem vitare, & à prædicta Ecclesia eiiciendum curare tanquam ob prædictam percussioem, excommunicationis gladio percussus, vel saltem ob id maximè prædicta præstare tenebatur, quòd prædictus Frater Calbèt aucter nimis, impudenter, ac cum magno tanti Sacramenti dedecore in prædicta apprehensionis attentatione se gessisset. A qua obiurgatione, & exprobratione, quam saltim adhibere debuisset adeò
abfuit

absuit, ut eosdem Religiosos Conversos ad secundam apprehensionem, & capturam exequendam illam expressius indicendo, provocaverit. Deinde, nec tolerare debuerat tamdiu locum fieri tot clamoribus, & vociferationibus, quæ in dicta Ecclesia cum magno strepitu, & scandalo fuerunt exortæ occasione tantæ diuturnæ detentionis, ac commorationis eiusdem Fratris Salla, & prædictorum Fratrum Conversorum in prædicta Ecclesia, insistendo semper in dicta apprehensione exequenda, cum & locus, & tempus, & eventus confestim discedendum suaderent, vel saltem aliam excogitandam viam, qua tot, & tantis impudentiis, ac ludibriis ibi commissis, Christi Domini sub Sacramento existentis Maiestate præsertim, obviaretur. Et quia præfati excessus, & delicta singula quoad singulos delinquentes considerata ex multiplici capite, & diversarum circumstantiarum gravitate, prout sæpè dictum est, execrabiliora, & detestabiliora redduntur, præsertim in hæc Hispaniarum Regnis, & maximè in hac Urbe, ubi Augustissimi Sacramenti Eucharistiæ devotio ferventissima ita fidelium cordibus inhæret, ut in eius cultu tantum quantum possint videantur audere, nec modico mœrore afficiantur, si quidquam tanti Sacramenti reverentiæ detractum viderint, summam emper ducentes, ut iure ipso clamante par est, omnem rationem quæ pro Religione facit: & insuper similes culpæ nedum in Religionem, sed in id quod in Religione nostra summum, & maximum est admittæ, præcipuè publico scâdalo invalescente, & populi mœrore, dilata vindicta, in dies augescente acrioribus, & severioribus pœnis plecti debent, cum in his culpis iuxta Iuris Sententiam culpa sit relaxari vindictam. Id circo, his, & aliis attentis, ac maturè perpensis, solum Deum præ oculis habentes, eiusque Vnigenito Filio Domino nostro Iesu Christo sub Sacramento existenti illatam iniuriam vindicare cupientes, & votis præmemoratae Serenissimæ, ac Potentissimæ Hispaniarum Reginæ pro suo erga Religionem nostram Catholicam, & præcipue erga tanti Sacramenti cultum ardentissimo zelo suis ad Nos transmissis litteris severissimam, intra Iuris tamen, & iustitiæ terminos,

con-

contentam animadversionem, & vindictam de præfatis excelsibus sumi maximopere desiderantis omnimodo quantum par est satisfacere peroptantes, pronuntiamus, sententiamus, & declaramus prædictum Fratrem Michaëlem Calbet ex præfata duplici percussione, & violenta in præfatos Religiosos Presbyteros manu iniectione in duplici excommunicationis maioris pœnam ipso facto incurrisse, uti manifestum Canonis *Si quis suadente Diabolo* transgressorem, & ex eadẽ ratione, uti præfati multiplici sacrilegi, prædictis circumstantiis adiunctis, ex multiplici capite gravissimi peccatorum, infamix nota maculatum remanere; cuius excommunicationis absolutionem, ex prædictis rationibus, Sedi Apostolicæ reservatam esse declaramus; eundemque ob præmissa omnia in unum collecta, in quibus deliquisse noscitur, ad perpetuas triremes personaliter remigaturum damnamus: Prædictum verò Fratrem Isidorum Gil, quia multo minus deliquisse comperitur, ad triennales triremes personaliter etiam remo delerviturum pariter condemnamus, duplicata cum pœna dictarum triremium puniuntur, si prædictæ pœnæ impositioni parere detrectaverit, seu quovis modo contraverit. Tandem verò prædictum Fratrem Petrum Salla Presbyterum temporalibus Officiis, vel Muneribus, siquæ in suo Ordine Cisterciensi obtineat, privandum fore censemus, prout Nos præsentis Sententiæ privamus; eundemque trienniali carceri, vel in suo Monasterio, vel in alio sui Ordinis, à Nobis in executione præsentis Sententiæ designando, mancipamus; & in super per sexennium voce activa, & passiva privamus: quibus omnibus pœnis, & singulis, si contraverit, aut parere recuserit, in casum contraventionis, & non partitionis, tam carceris, quàm vocis prædictæ privationis pœnam duplicamus. Quod autem attinet ad culpam, quam ob prolationem dictorum verborum malè sonantium, temerariorū, & scandalū inferentium, prout talia à prædicto Filii Procuratore nominatur, contraxisse noscitur, an, & quid à Nobis super ea pronuntiandum sit, ob consultationem cum præfato Domino Nuntio præmittendam, maturiori iudicio reservamus. Quod ita pronuntiamus, sententiamus, & declaramus, non solum præ-

missio, verum etiam omni alio meliori modo quo possu-
mus.

Doct. Hyacinthus de Amaya Archid.

Maior Ecclesie Segobr. Iudex,

& Commiss. Apost.

Vt Doct. Ioan. Bapt. Yvañez

Can. Doct. Seg. Assessor.

assumptus.

Vt. Doct. Isidorus Segura

Præpos. Eccl. Valent.

Advoc. Fiscalis.

Lata, lecta, & publicata fuit huiusmodi Sententia de provisione, & man-
dato dicti admodum Reverendi Domini Iudicis, & Commissarij Apo-
stolici, sub die vigesima Mensis Iulij Anno à Nativitate Domini mil-
lesimo sexcentesimo sexagesimo octavo, in domo sue solite habitacionis
stra in presenti Civitate Valentina, in Parochia Sancti Martini, in Vi-
co dicto de San Vicente, è regione Ecclesie Sancti Augustini, mane hora au-
diencia, de decima ad undecimam horas, ante Meridiem, pro Tribunali seden-
tis, instantibus, & supplicantibus Doctore Iosepho Iacobo Zaragoza Pres-
bytero Rectore Ecclesie Parochialis Oppidi de Meliana, Fiscali Ecclesiastici
presentis Cause Promotore, ac Iosepho Molina Notario, Fiscali Regij Procura-
tore, per me Licentiatum Ioannem Ferrer Presbyterum, Vicarium per-
petuum Ecclesie Parochialis Villa de la Alcedia de Carlet, auctoritate Apo-
stolica Notarium publicum, ac Scribam dictæ, & presentis Cause, parte al-
tera absente, citata, & non comparente. Presentibus ibidem pro testibus Dō
Emmanuel Caralá, & Mompalau Presbytero Sacra Theologiae Doctore,
Canonico Ecclesie Metropolitanae Valentinae, Don Gastone Mercader Ordini-
nis, & Militia B. Mariae Muntefia, & Sancti Georgij de Alfama Comite de
Buñol, Don Petro Boyl de Arenos Domino Oppidi de Borriol, Don Ludovi-
co Carroz, Domino Oppidi de Toga, Don Ximeno Perez, Ruiz de Liori,
Deputato, Don Ildelfonso Milan de Aragon, Don Otgerio Caralá, & Mompalau,
Ordinis B. Mariae Muntefia, & Sancti Georgij de Alfama, Don Hieronymo
Monforia, eiusdem Ordinis, Don Iosepho Marti, & Iofre, Dō Frã-
cisco Iofre, Don Ioseph Artés, Hieronymo Salcles Presbytero Vicario per-
petuo Ecclesie Parochialis Sancti Perri, Ioachimo Ayerdi Presbitero in Ecclesia
Metropolitana Valentina Beneficiario, & aliis quamplurimis Nobilibus,
Ecclesiasticis, & Secularibus in multitudine copiosa. Refert Ioannes
Ferrer Presb. Not. Apostol. Scriba, & Secret. præsentis Cause.

Valentia, per Hieronymum Vilagrafa, iuxta Molendinum
de Rovella, Anno 1668.

6
8 4 52
33
23
87
2
1

